

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
FACULTY OF FINE ARTS
ATELIÉR INTERMÉDIÍ
ATELIER OF INTERMEDIA

DIPLOMOVÁ PRÁCE
MASTER'S THESIS

Názov práce / Title

Na a čum / Here you are and look

Autor práce / Author

Bc. Eva Škrovinová

Vedoucí práce/ Supervisor

doc. Václav Stratil, Prom. Ped.

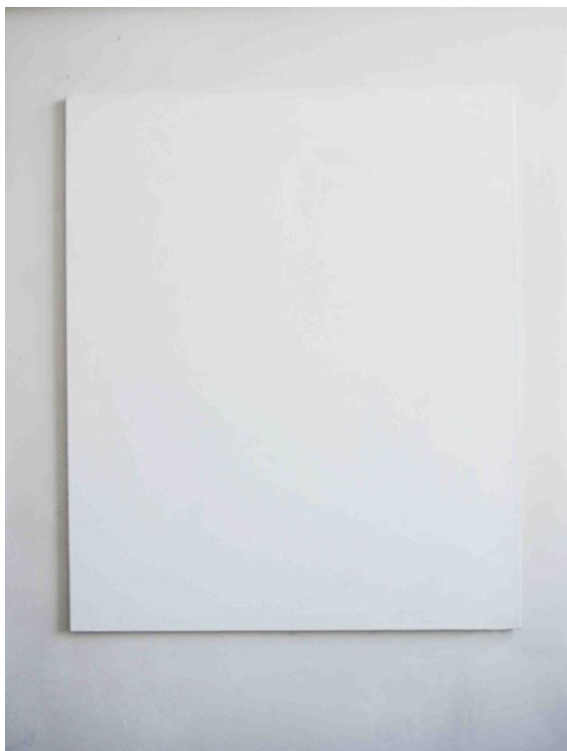
Oponet práce/ Opponet

doc. Mgr. art Dušan Zahoranský

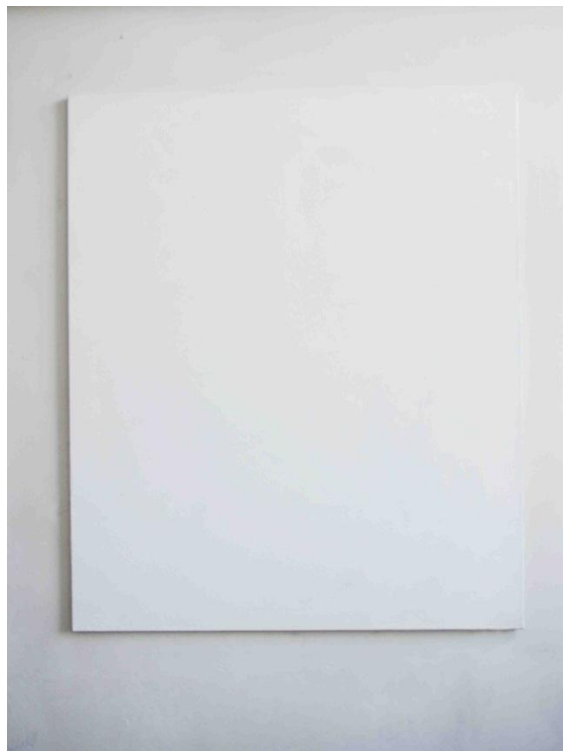
Brno 2013

DOKUMENTACE VŠKP

K obhajobe predkladám 5 obrazov (4 + 1) a dokumentácia výskumu (brožúra v prílohe).
inštalácia : všetky obrazy sú zvesené v rade vedľa seba na bielej stene a brožúra je pred nimi
voľne dostupná divákovi na prezeranie.

4x

1x

4x **100 x 120 cm, šeps, glej, plátno, podrám,**
2013, šeps na plátne, 100 x 120 cm.

1x **100 x 120 cm, šeps, glej, plátno, podrám, 32 x (pánt, skrutky, háčik, očko),**
2013, šeps na plátne, variabilné rozmery.

Zameriavam sa na proces výroby klasického podkladom pre maľbu. Sled činností, ktoré by mal každý maliar mať ako rutinu. Zbiť podrámi (blindrámi) do pravého uhlu - vymerať plátno – natiahnuť ho – naglejiť (naželatínovať) - našepsovať – počkať kým vyschne a konečne sa môže začať „malovať“. Je to proces, ktorý si už ani neuvedomujeme, čo všetko zahŕňa. Berieme ho ako samozrejmosť a očakávame vždy určitú úroveň kvality

Počiatočnou motiváciou bol môj neustáli boj z konvenciou maľby a jej charakteristickými prvkami. Zamerala som sa na Maľbu ako objekt, ako „veľkú plachtu“, ktorá stojí pred autorom a divákom . Určitá ohromnosť formátov, ktorá je asi jedným z prvých dojmov, ktoré pôsobia . Umelci sa až pretekajú , kto robí veľké plachty (nielen že je v pozadí aj ekonomická stránka a predbiehajú sa „kto na to má“), alebo kto využíva tú veľkú veľkosť ako jednu z kľúčových prvkov a bez nej by dané dielo nefungovalo tak ako pri takýchto rozmeroch. Ale na druhú stranu čo všetko zákulisne treba riešiť s takýmto formátom. Nie len tú finančnú stránku, že za materiál asi zaplatíme viac a máme iba jeden formát, ale na druhej strane, maliar potrebuje veľký ateliér na prácu, plus zabaliť to tiež nejde len do sáčku a prehodiť cez plece. Takže na prepravu treba aspoň dodávku...

Jednou z prvých vízií ktoré som mala: Prečo tú maľbu nedať do lisu a nespraviť z nej len kompaktnú krychlu. Týmto spôsobom by som vedela zachytiť množstvo materiálu , jeho absolútny objem (V'). Zjednodušiť si tú veľkú placku, tak trochu ho zkompaktniť, uľahčiť si všetky tie problémy naokolo. Lenže zase z druhej strany už je maľba znovu nepoužiteľná ako maľba (ako plátno na ktoré je niečo zobrazované).

Začala som s pokusmi, ale šetrnými, tak aby som stále zachovala maľbe jej prvky, ktoré z nej robia maľbu. Vytvorila som si takto trochu kutilským spôsobom systém ako zkompaktniť, poskladať maľbu tak aby zaberala možno nie menší objem, alebo bola praktickejšia . Práve týmto možno nezmyselným gestom som vytvorila z maľby, objekt. Prechod z média, ktoré je obmedzené zobrazovaním na „plachte“ a jeho veľmi zažité konvencie od pradáвна úplne prehádzem.

Výskum som si zadefinovala v súčasnosti najpoužívanejšími technológiami v maľbe. Zamerala som sa na podklad ako nositeľ vrstvy farby, samotnej maľby.

Použila som klasický podklad: drevený podrám s profilom, lanovo-bavnené plátno, glej alebo želatínu ako izolant maliarskej vrstvy od plátna, vlastnoručne namiešaný šeps (vo väčšine prípadov emulzný, alebo kriedový , olejový). V klasickej maľbe, nemá toto materiálne zloženie a vytvorenie podkladu žiadnu výpovednú hodnotu. Je to iba technický popis, ktorý ja kladiem na prvé miesto. Samotnú maľbu (vrstvu farby) potláčam až na druhé miesto. Využívam iba monochrómne plochy, ktoré sú pre mňa vizuálnym zastúpením „aktu maľovania“.

Skladací systém, ktorý som vytvorila má , ale na druhej strane aj určité nevýhody.

Pomaľované plátno, keď akokoľvek skladáme či rolujeme, sa ničí. Postupne popraská plocha, ktorá bola dovtedy starostlivo vypnutá. Časom keď stále skladám a znovu rozkladám plátno sa úplne vylámu zlomy v ktorých ho prekladám. Vzniká takto procesuálna abstraktná maľba,

ktorá je ale závislá na zložení podkladu (kriedový šeps sa ničí oveľa rýchlejšie ako olejový).

Tento výskum som spravila na cca 5 formátoch:

40 x 50 cm, kriedový šeps, akryl, plátno, blind rámy, 8 x (), 2013, akryl na plátne, variabilné rozmery

40 x 50 cm, emulzný šeps, akryl, plátno, blind rámy, 8 x (), 2013, akryl na plátne, variabilné rozmery

40 x 50 cm, olejový šeps, akryl, plátno, blind rámy, 8 x (), 2013, akryl na plátne, variabilné rozmery

30 x 30 cm, olejový šeps, olej, plátno, blind rámy, 8 x (), 2013, akryl na plátne, variabilné rozmery

50 x 50 cm, emulzný šeps, akryl, plátno, blind rámy, 17 x (), 2013, akryl na plátne, variabilné rozmery

Týmto ničením „obrazu“ zároveň ničím aj a strácam informácie o obraze, ktorý bol naň namaľovaný. Tento proces som využila pri:

40 x 50 cm, kriedový šeps, akryl, plátno, blind rámy, 8 x (), 2013, akryl na plátne, variabilné rozmery

120 x 100 cm, šeps, akryl, plátno, blind rámy, 45 x (), 2013, akryl na plátne, variabilné rozmery

Názvy pre jednotlivé diela v rámci výskumu, som vytvárala podľa schémy:

Pôvodný rozmer, typ šeps a, farby, technické prevedenie podklad.

Pre skrátenie názvu využívam len $x()$, kde $()$ symbolizuje: (*pánt, skrutky, háčik, očko*) – koľko krát som podkladový blind rám rozpílila.

Na konci som sa rozhodla vytvoriť inštaláciu *Na a čum*, kde sa znovu vraciam ku (normálne napnutému) klasickému podkladu maľby. Porovnávam aký je rozdiel v tom s čím som počas celého svojho súkromného výskumu pracovala s tým proti čomu som bojovala (veľká placka, plachta, ktorá na teba padá, ktorej iba predná strana je dôležitá)

Zvolila som si formát 100 x 120 cm, ktorý sa neodvoláva k žiadnej konvencii (zlatý rez, či iný typický pomer strán a formát pre určitý obsah – portrét, krajinomaľba, ...). Spravila som sériu 5 takýchto formátov, pričom jeden z nich je môj „vynález“ skladacieho plátna. Týmto gestom som chcela poukázať, že všetkých 5 plátien vyzerá úplne rovnako (Tú dôležitá prednú stranu plátna majú na nerozoznanie). Na záver, keď odinštalujem plátna, tak práve ten jeden poskladám a v takejto podobe odnesiem.

Táto práca, sa dá povedať že by mohla byť vytvorená aj niekedy už v šesťdesiatych rokoch, no podľa mňa reaguje na stále aktuálne otázky v maľbe.

Táto problematika sa začala rozvíjať s vplyvom Greensbergovskej čistoty média, Steinbergovské horizontálne vnímanie maľby, minimalizmu a konceptualizmu. Vo väčšej miere som sa touto témou venovala s svojej teoretickej magisterskej práci.